

Τραγούδια χρώματος μπλε

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

- Φίλιππε, ξύπνα! Σήκω να πάμε στην παραλία!
- Αχ βρε Γιώργο, άσε με λίγο να χουζουρέψω!

Απρόθυμα ο Φίλιππος σηκώθηκε από

το κρεβάτι του. Τεντώθηκε και κοίταξε με απορία τον μικρό του αδερφό. Πώς είχε καταφέρει να σηκωθεί τόσο νωρίς από μόνος του; Όταν είναι να πάει σχολείο, δεν ξυπνάει ούτε με καμπάνες! Αλλά ο Γιωργάκης από την στιγμή που έκλεισαν τα σχολεία, δηλαδή εδώ και λίγες μέρες, δεν έχει σταματήσει να σκέφτεται το πρώτο μπάνιο αυτού του καλοκαιριού. Και χτες, που ο Φίλιππος του είπε ότι θα πάνε την

άλλη μέρα στην παραλία, ξετρελάθηκε.

Έτσι λοιπόν τα δυο αδέρφια, αφού ντύθηκαν και τσίμπησαν κάτι, ξεκίνησαν με προορισμό την παραλία. Αλλά φτάνοντας διαπίστωσαν ότι φυσούσε αρκετά δυνατά και η θάλασσα ήταν πολύ κρύα για μπάνιο. Ο καιρός δεν είχε ζεστάνει ακόμα.

Ο Γιωργάκης απογοητεύτηκε. «*Ουφ, τι ατυχία είναι αυτή!*», είπε αναστενάζοντας και πήγε και κάθισε πάνω στην άμμο ακριβώς απέναντί του στην παλιά

αναποδογυρισμένη βάρκα του κυρ Στέλιου. Ο Φίλιππος

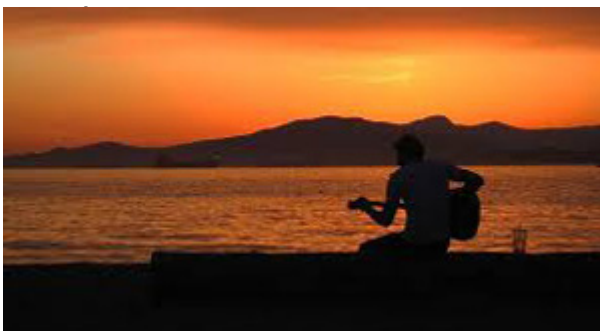
κάθισε δίπλα του και κοίταξε τα κύματα. Τότε ήταν που του ήρθε εκείνη η μελωδία στο μυαλό και άρχισε να τη σφυρίζει.

– Κάπου το ξέρω αυτό το τραγούδι που σφυρίζεις, αλλά δεν μπορώ να θυμηθώ από πού, έξυσε το κεφάλι του ο μικρός.

– Είναι ένα παραδοσιακό τραγούδι, το «*Θαλασσάκι μου*». Το τραγουδούσε η μητέρα κάθε βράδυ όταν ο αδελφός της, ο θείος Τάσος, ήταν ακόμα καπετάνιος. Εσύ ήσουν πολύ μικρός τότε. Απλά τώρα είδα αυτά τα μεγάλα κύματα και το θυμήθηκα. Οι στίχοι λένε: «*Θάλασσα τους θαλασσινούς μην τους θαλασσοδέρνεις*», δηλαδή αυτός που το τραγουδά παρακαλεί τη θάλασσα να είναι ήρεμη, χωρίς τρικυμίες και κύματα, για να μην πάθουν τίποτα κακό οι ναυτικοί, εξήγησε ο Φίλιππος.

%_thalassaki%

– Ωραία μελωδία έχει αυτό το τραγούδι. Ξέρεις κι άλλα τραγούδια που μιλάνε για

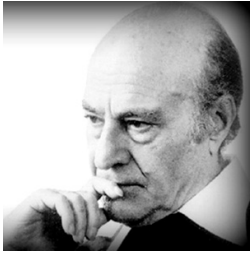

– Οουουουουουου, ένα σωρό. Η θάλασσα έχει

αποτελέσει μεγάλη έμπνευση για πολλούς Έλληνες μουσικούς, συνθέτες αλλά και ποιητές. Να, πάρε για παράδειγμα «*Το θαλασσινό τριφύλλι*», που το τραγούδησες με την τάξη σου στο σχολείο, αν θυμάμαι καλά. Αυτό είναι ένα ποίημα ενός

σπουδαίου Έλληνα ποιητή, του Οδυσσέα Ελύτη, που μελοποιήθηκε από το συνθέτη *Λίνο Κόκοτο*.

%_thalaasinoitrifylli%

- Α ναι, τώρα θυμήθηκα, τον διέκοψε ο Γιώργος. Οι στίχοι λένε για το θαλασσινό τριφύλλι που το φυτεύουνε τα τελώνια της θάλασσας μέσα στα φύκια και ότι όποιος το βρει θα έχει μεγάλη τύχη στη ζωή του. Όταν άκουσα το τραγούδι αυτό πρώτη φορά από τη δασκάλα μο,υ νόμιζα ότι το θαλασσινό τριφύλλι είναι αληθινό.

Τα δυο αδέρφια έμειναν για λίγο σιωπηλά αγναντεύοντας τη φουρτουνιασμένη θάλασσα.

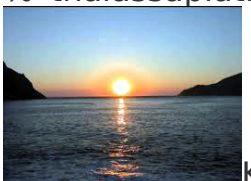
- Κάποιες φορές νιώθω ότι η θάλασσα είναι όπως εγώ, είπε ξαφνικά ο Γιώργος. Άλλες φορές είναι ήρεμη, γαλήνια, με ελαφρό απαλό κυματάκι κι άλλες φορές σηκώνει τεράστια κύματα και το χρώμα της γίνεται πιο σκούρο, σαν να είναι θυμωμένη.

Ο Φύλλιος που κοίταξε χαμογελώντας:

- Έτσι είναι. Άλλες φορές είμαστε ήρεμοι και χαρούμενοι και άλλες φορές έχουμε τα μπουρίνια μας, που λέει κι ο σοφός λαός. Το ίδιο και η θάλασσα. Ίσως γι' αυτό μας αρέσει και τόσο. «Θάλασσα πλατιά σ' αγαπώ γιατί μου μοιάζεις», λέει το τραγούδι του *Μάνου Χατζιδάκι* και του *Γιώργου Ρούσσου*. Τώρα που θα πάμε σπίτι θα σ' το βάλω να τ' ακούσεις. Και μιας που το ανέφερα, δεν γυρίζουμε σιγά - σιγά; Νομίζω ότι αρχίζει να ψιχαλίζει.

% thalassaplatia%

Και τα δυο αδέρφια, με το μυαλό γεμάτο κύματα, ναυτικούς,

τελώνια και θαλασσινά τριφύλλια, πήραν το δρόμο της επιστροφής.